OBLICZENIA NAUKOWE: Lista nr 5

Środa, 3 stycznia 2018

Tymoteusz Surynt

Numer indeksu: 229794

Podsumowanie

adanie 1
Opis problemu
Opis rozwiązania
Testy
adanie 2
Opis problemu
Eliminacja Gaussa bez wyboru elementu głównego:
Eliminacja Gaussa z wyborem elementu głównego:
Testy

Zadanie 1

Opis problemu

Stworzenie modułu, dzięki któremu będzie można skorzystać ze struktury, która pozwoli efektywnie prowadzić obliczenia na blokowej macierzy A z dużą ilością elementów (e.g. 10000×10000 , 50000×50000)

Opis rozwiązania

Na początku warto zauważyć, że macierz A jest wstęgową macierzą blokową. Z tego faktu wiemy, że niezerowe wartości znajdują się na przekątnej i zaraz obok przekątnej macierzy. Łatwo też da się zauważyć, że maksymalna liczba niezerowych bloków macierzy w jednym wierszu wynosi 3. Mając taką wiedzę można łatwo zbudować tablicę, która w każdej komórce będzie pamiętać 3 bloki z wartościami. Łatwo zauważyć, że w pierwszej i ostatniej komórce powinny być tylko 2 bloki, ale tę niedogodność łatwo obejść przez inicjonowanie komórek 1 i 3 (B i C) jako zera.

Każdy blok zapamiętywany w tablicy ma swoje właściwości pozwalające mu zapamiętać tylko najważniejsze dane:

- 1. komórka zapamiętująca blok B_k . Jest ona macierzą o wysokości l (wielkość pojedynczego bloku) oraz o szerokości 2. Taka konstrukcja wynika z faktu, że tylko dwie ostatnie wartości w tym bloku mogą mieć inne wartości niż 0, więc nie ma sensu pamiętania wszystkich
- 2. komórka zapamiętująca blok A_k . Jest ona macierzą $l \times l$. Niestety w tym bloku każda wartość może być niezerowa i na całości bloku będą prawdopodobnie prowadzone obliczenia dlatego nie ma dużego zysku w próbie optymalizacji miejsca zajmowanego przez ten blok
- 3. komórka zapamiętująca blok C_k . Jest ona macierzą $l \times l$ wypełnioną na początku samymi zerami. Tutaj celowo nie optymalizuje miejsca zajmowanego przez macierz, mimo że wartości niezerowe znajdują się tylko na przekątnej macierzy. Takie działanie wynika z faktu, że przy liczeniu eliminacji Gaussa z i bez częściowego wyboru elementu głównego korzystam z pozostałych komórek do obliczeń.
- 4. przy obliczaniu wektora metodą eliminacji Gaussa z częściowym wyborem elementu głównego występuje tymczasowa komórka, w której zapisywane są odpowiednie liczby w razie, gdyby nastąpiła zamiana wiersza między blokami.

Funkcje wchodzące w skład modułu blocksys wraz z krótkim opisem i przykładami użycia:

ullet importMatrix(fileLocation) funkcja odpowiedzialna za importowanie macierzy z pliku. Jej jedynym parametrem jest ścieżka do pliku. Funkcja zwraca rozmiar całej macierzy n, rozmiar pojedynczego bloku l oraz samą tablicę reprezentującą macierz blokową A w postaci opisanej powyżej. Przykład użycia:

$$result = importMatrix("/home/user/Desktop/ON/Dane16_1_1/A.txt")$$

• getError(x, value :: Float64, n :: Int64) funkcja odpowiedzialna za wyliczanie średniego błędu bezwzględnego wektora, jeśli każda jego wartość powinna przyjmować jedną wartość(e.g. 1.0). Funkcja jako parametry przyjmuje wektor x, wartość jaką powinny przyjmować komórki wektora (value) oraz wielkość wektora n, natomiast zwraca wartość w typie Float64 reprezentującą średni błąd względny. Przykład użycia:

$$err = getError(x, 1.0, 16)$$

Przykład użycia:

• exportVectorNoError(fileLocation, x) funkcja odpowiedzialna za eksportowanie wektora do zadanego pliku bez podawania błędu na początku pliku. Funkcja jako parametry przyjmuje ścieżkę do pliku oraz wektor, który chcemy zapisać

$$exportVectorNoError("/home/user/Desktop/ON/Tests/x.txt", x)$$

 $\bullet \ exportVectorError(fileLocation, x, err) \\$

funkcja odpowiedzialna za eksportowanie wektora do zadanego pliku z podaniem na początku pliku błędu. Funkcja jako parametry przyjmuje ścieżkę do pliku, wektor oraz błąd. Przykład użycia:

$$exportVectorNoError("/home/user/Desktop/ON/Tests/x.txt", x, err)$$

• importVector(fileLocation)

funkcja odpowiedzialna za importowanie wektora z pliku. Jej jedynym parametrem jest ścieżka do pliku. Funkcja zwraca rozmiar wektora n oraz wektor w postaci tablicy z elementami typu Float64. Przykład użycia:

$$b = importVector("/home/user/Desktop/ON/Dane16_1_1/b.txt")$$

• printfMatrix(A, b, l :: Int64, n :: Int64) funkcja odpowiedzialna za wyświetlanie komórek tablicy, omówionej na samym początku tego zagadnienia. Wyświetla tylko komórki w których potencjalnie mogą być niezerowe wartości. Funkcja przyjmuje jako parametry macierz A, wektor b, wielkość pojedynczego bloku oraz wielkość całej macierzy.

Przykład użycia:

• printfMatrix2(A, b, l :: Int64, n :: Int64)

funkcja odpowiedzialna za wyświetlanie komórek tablicy, omówionej na samym początku tego zagadnienia z dodatkowym 4 blokiem występującym przy korzystaniu z eliminacji Gaussa z częściowym wyborem elementu głównego. Wyświetla tylko komórki w których potencjalnie mogą być niezerowe wartości. Funkcja przyjmuje jako parametry macierz A, wektor b, wielkość pojedynczego bloku oraz wielkość całej macierzy.

Przykład użycia:

• gaussElimination(n :: Int64, l :: Int64, AB, v)

funkcja odpowiedzialna za wyliczenie wektora x metodą eliminacji Gaussa bez wyboru elementu głównego. Funkcja jako parametry przyjmuje wielkość macierzy A, długość pojedynczego bloku, macierz A w postacie opisanej na początku tego podpunktu oraz wektor b (w tym przypadku nazywa się v, później w miarę obliczeń zmieni nazwę na właściwą, czyli b). Funkcja zwraca jako wynik czwórkę, której pierwszą składową jest nowa macierz A będąca wynikiem pierwszej części eliminacji Gaussa, druga składowa to nowy wektor b, który również powstał przez eliminację Gaussa, trzecia składowa to wektor x, natomiast ostatnia składowa przyjmuje wartość b0, jeśli obliczanie przeszło bez większego problemu oraz wartość b1, jeśli element na przekątnej był zbliżony do b1.

Przykład użycia:

$$w = gaussElimination(16, 4, A, b)$$

• gaussElimination2(n::Int64,l::Int64,AB,v) funkcja odpowiedzialna za wyliczenie wektora x metodą eliminacji Gaussa z wyborem elementu głównego. Funkcja jako parametry przyjmuje wielkość macierzy A, długość pojedynczego bloku, macierz

A w postacie opisanej na początku tego podpunktu z dodatkowym blokiem na obliczenia w każdym wierszu oraz wektor b (w tym przypadku nazywa się v, później w miarę obliczeń zmieni nazwę na właściwą, czyli b). Funkcja zwraca jako wynik czwórkę, której pierwszą składową jest nowa macierz A będąca wynikiem pierwszej części eliminacji Gaussa, druga składowa to nowy wektor b, który również powstał przez eliminację Gaussa, trzecia składowa to wektor x, natomiast ostatnia składowa przyjmuje wartość 0, jeśli obliczanie przeszło bez większego problemu oraz wartość 1, jeśli element na przekątnej był zbliżony do 0.

Przykład użycia:

w = gaussElimination(16, 4, A, b)

Testy

Testowanie obu eliminacji Gaussa będzie omawiane przy następnym zadaniu, w tym podpunkcie są przedstawione testy pozostałych funkcji. Aby przetestować powyższe funkcje posłużyłem się danymi przykładowymi, które można znaleźć na stronie pana prof. Zielińskiego (http://cs.pwr.edu.pl/zielinski/) w zakładce obliczenia naukowe, lista nr 5. Do uzyskania czasu posłużyłem się programem linuxowym time.

• Importowanie macierzy:

Czas dla 16 elementów:

real	$0 \text{m} \ 0.396 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.354 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.040 \text{s}$

Czas dla 10000 elementów:

real	$0 \text{m} \ 0.457 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.417 \text{s}$
svs	$0 \text{m} \ 0.038 \text{s}$

Czas dla 50000 elementów:

real	0m 0.848s
user	0m 0.818s
SVS	$0 \text{m} \ 0.054 \text{s}$

Poprawność importowanych danych będzie testowana przy użyciu funkcji printf Matrix.

• Importowanie wektora:

Czas dla 16 elementów:

real	$0 \text{m} \ 0.357 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.316 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.039 \text{s}$

Czas dla 10000 elementów:

real	$0 \text{m} \ 0.360 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.323 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.036 \text{s}$

Czas dla 50000 elementów:

real	$0 \text{m} \ 0.369 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.340 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.026 \text{s}$

Poprawność importowanych danych będzie testowana przy użyciu funkcji printfMatrix.

• Wyświetlanie macierzy:

Przykład dla 16 elementów:

1	0.00	0.00	-2.09	-2.21	4.77	-1.43	0.13	0.00	0.00	0.00	-0.82
1	0.00	0.00	3.65	-3.69	2.70	-3.06	0.00	0.18	0.00	0.00	-0.22
1	0.00	0.00	-0.57	5.73	0.32	-4.68	0.00	0.00	0.28	0.00	1.08
1	0.00	0.00	0.94	-1.22	-4.35	8.11	0.00	0.00	0.00	0.20	3.68
1	0.20	0.29	-3.85	6.56	-0.21	0.77	0.18	0.00	0.00	0.00	3.93
1	0.25	0.28	0.84	-4.36	-0.90	3.96	0.00	0.25	0.00	0.00	0.32
1	0.05	0.19	-3.23	-0.16	5.17	1.18	0.00	0.00	0.01	0.00	3.20
1	0.13	0.07	7.25	-0.98	-3.01	-4.91	0.00	0.00	0.00	0.25	-1.21
1	0.03	0.22	2.60	-1.05	-2.90	0.86	0.02	0.00	0.00	0.00	-0.23
1	0.23	0.03	-4.77	7.85	-4.97	0.52	0.00	0.12	0.00	0.00	-0.98
1	0.30	0.11	3.69	-1.01	3.63	-4.32	0.00	0.00	0.24	0.00	2.62
1	0.14	0.05	-2.68	-2.10	1.73	5.70	0.00	0.00	0.00	0.14	2.98
1	0.17	0.30	1.52	-0.21	-8.20	2.43	0.00	0.00	0.00	0.00	-4.00
1	0.13	0.04	-3.34	1.20	-0.10	2.62	0.00	0.00	0.00	0.00	0.55
1	0.04	0.22	1.43	4.63	3.01	-6.52	0.00	0.00	0.00	0.00	2.82
T	0.01	0.21	1.14	-2.74	6.35	0.83	0.00	0.00	0.00	0.00	5.80

Czas dla 16 elementów:

real	$0 \text{m} \ 0.610 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.565 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.040 \text{s}$

Czas dla 10000 elementów:

real	$0 \text{m} \ 2.420 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 1.346 \text{s}$
sys	0m 1.058s

Czas dla 50000 elementów:

real	0m 9.229s
user	$0 \text{m} \ 4.048 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 5.127 \text{s}$

Dla przykładów z 10000 i 50000 nie ma obrazka, gdyż zajął by on dużo miejsca i byłby nieczytelny. Nie zmienia to jednak faktu, że wartości zgadzają się z tymi znajdującymi się w plikach. Warto również zauważyć, że czas jest podany razem z czasem potrzebnym na wczytanie wektora oraz macierzy, aby uzyskać czas samego wyświetlania można odjąć podane czas i te znajdujące się wyżej.

Zadanie 2

Opis problemu

Zadanie polegało na stworzeniu algorytmu, który efektywnie liczy metodą eliminacji Gaussa wektor x z równania Ax = b:

- a) bez wyboru elementu głównego
- b) z wyborem elementu głównego

Eliminacja Gaussa bez wyboru elementu głównego:

```
Dane:
```

```
n - wielkość macierzy A
l - wielkość pojedynczego bloku
AB - macierz A
v - wektor b
Wynik: (A,b,x,0|1) – co zwracają składowe wyniku zostało wyjaśnione na stronie 4.
Funkcja: gaussElimination(n::Int64,l::Int64,AB,v)
A \leftarrow deepcopy(AB);
b \leftarrow deepcopy(v);
X \leftarrow ArrayFloat64(n);
for i in 1:(l-1) do
    for j in (i+1):l do
        if abs(A[1,2][i,i]) < \epsilon then
           return (A,b,X,1)
        end
        m \leftarrow A[1,2][j,i]/A[1,2][i,i];
        \mathbf{for}\ k\ in\ i:l\ \mathbf{do}
            A[1,2][j,k] \leftarrow A[1,2][j,k] - m * A[1,2][i,k];
        end
        \mathbf{for}\ k\ in\ 1{:}l\ \mathbf{do}
            A[1,3][j,k] \leftarrow A[1,3][j,k] - m * A[1,3][i,k];
        b[j] \leftarrow b[j] - m * b[i];
    end
end
```

```
for x in 2 : (n/l - 1) do
   for j in 1: l do
       if abs(A[x-1,2][l-1,l-1]) < \epsilon then
           return (A,b,X,1)
       end
       m \leftarrow A[x,1][j,1]/A[x-1,2][l-1,l-1];
       A[x,1][j,2] \leftarrow A[x,1][j,2] - m * A[x-1,2][l-1,l];
       A[x,1][j,1] \leftarrow A[x,1][j,1] - m * A[x-1,2][l-1,l-1];
       for k in 1:l do
           A[x,2][j,k] \leftarrow A[x,2][j,k] - m * A[x-1,3][l-1,k];
       b[(x-1)*l+j] \leftarrow b[(x-1)*l+j] - m*b[(x-2)*l+l-1];
   end
   for j in 1: l do
       if abs(A[x-1,2][l,l]) < \epsilon then
        return (A,b,X,1)
       end
       m \leftarrow A[x, 1][j, 2]/A[x - 1, 2][l, l];
       A[x,1][j,2] \leftarrow A[x,1][j,2] - m * A[x-1,2][l,l];
       for k in 1:l do
          A[x,2][j,k] \leftarrow A[x,2][j,k] - m * A[x-1,3][l,k];
       b[(x-1)*l+j] \leftarrow b[(x-1)*l+j] - m*b[(x-2)*l+l];
   end
   for i in 1:(l-1) do
       for j in (i+1):l do
           if abs(A[x,2][i,i]) < \epsilon then
            return (A,b,X,1)
           end
           m \leftarrow A[x,2][j,i]/A[x,2][i,i];
           for k in i:l do
              A[x,2][j,k] \leftarrow A[x,2][j,k] - m * A[x,2][i,k];
           end
           for k in 1:l do
            A[x,3][j,k] \leftarrow A[x,3][j,k] - m * A[x,3][i,k];
           b[(x-1)*l+j] \leftarrow b[(x-1)*l+j] - m*b[(x-1)*l+i];
       \mathbf{end}
   \quad \mathbf{end} \quad
end
```

```
for j in 1: l do
    if abs(A[n/l-1,2][l-1,l-1]) < \epsilon then
    return (A,b,X,1)
    end
   m \leftarrow A[n/l, 1][j, 1]/A[n/l - 1, 2][l - 1, l - 1];
    A[n/l,1][j,1] \leftarrow A[n/l,1][j,1] - m*A[n/l-1,2][l-1,l-1];
   A[n/l,1][j,2] \leftarrow A[n/l,1][j,2] - m * A[n/l-1,2][l-1,l];
   for k in 1:l do
     A[n/l, 2][j, k] \leftarrow A[n/l, 2][j, k] - m * A[n/l - 1, 3][l - 1, k];
    end
   b[n-l+j] \leftarrow b[n-l+j] - m * b[n-l-1];
\mathbf{end}
for j in 1: l do
   if abs(A[n/l-1,2][l,l]) < \epsilon then
      return (A,b,X,1)
    end
   m \leftarrow A[n/l, 1][j, 2]/A[n/l - 1, 2][l, l];
    A[n/l, 1][j, 2] = A[n/l, 1][j, 2] - m * A[n/l - 1, 2][l, l];
   for k in 1:l do
    A[n/l, 2][j, k] = A[n/l, 2][j, k] - m * A[n/l - 1, 3][l, k];
   end
   b[n-l+j] \leftarrow b[n-l+j] - m*b[n-l];
\mathbf{end}
for i in 1:(l-1) do
   for j in (i+1):l do
        if abs(A[n/l, 2][i, i]) < \epsilon then
           return (A,b,X,1)
        m \leftarrow A[n/l, 2][j, i]/A[n/l, 2][i, i];
        for k in i:l do
           A[n/l, 2][j, k] \leftarrow A[n/l, 2][j, k] - m * A[n/l, 2][i, k];
       b[n-l+j] \leftarrow b[n-l+j] - m * b[n-l+i];
    end
\mathbf{end}
it \leftarrow n;
for i in l:-1:1 do
   s \leftarrow b[it];
   if abs(A[n/l, 2][i, i]) < \epsilon then
    return (A,b,X,1)
    end
   for j in l:-1:(i+1) do
    s \leftarrow s - A[trunc(Int64, n/l), 2][i, j] * X[n - l + j];
   end
   X[it] \leftarrow s/A[trunc(Int64, n/l), 2][i, i];
   it \leftarrow it - 1;
end
```

```
offsetA \leftarrow n-2*l;
offsetC \leftarrow n - l;
for i in n/l - 1:-1:1 do
    for j in l:-1:1 do
        s \leftarrow b[it];
        if abs(A[i,2][j,j]) < \epsilon then
           return (A,b,X,1)
        for k in l:-1:(j+1) do
           s \leftarrow s - A[i,2][j,k] * X[offsetA + k];
        for k in j:-1:1 do
           s \leftarrow s - A[i, 3][j, k] * X[offsetC + k];
        X[it] \leftarrow s/A[i,2][j,j];
        it \leftarrow it - 1;
    end
    offsetA \leftarrow offsetA - l;
    offsetC \leftarrow offsetC - l;
end
return (A,b,X,\theta)
             Algorithm 1: Algorytm eliminacji Gaussa bez wyboru elementu głównego
```

Algorithm 1. Algorytin ellilillacji Gaussa bez wyboru elementu głownego

Wyżej przedstawiony algorytm działa w myśl algorytmu eliminacji Gaussa tj. w pierwszej kolejności znajduje element na przekątnej macierzy A (Zawsze znajdują się w bloku A_k). A następnie znajduje stosunek elementu głównego do kolejnych niezerowych wierszy A i odejmuje od każdego z elementów, wiersza za równo w bloku A_k jaki i C_k oraz wektora b, jego odpowiednik, pomnożony razy wyliczony stosunek, z wiersza z elementem głównym. Na początku kolejnego przebiegu, w sposób opisany wcześniej zeruje obie kolumny bloku B_k . Po skończeniu dostanie macierz górno trójkątną z której korzystając ze wzoru: $x_i = \frac{b_i'' - a_{i,n}'' x_n - \dots - a_{i,i+1}'' x_{i+1}}{a_{i,i}''}$, dla i=n, n-1, ...

Eliminacja Gaussa z wyborem elementu głównego:

Algorytmu użyty do metody eliminacji Gaussa z wyborem elementu głównego jest bardzo podobny do algorytmu opisanego powyżej, więc ominę pseudokod. Główna różnica polega na tym, że za nim wybierzemy element na przekątnej, sprawdzamy inne elementy "pod" nim (czyli niezerowe wartości bloku A_k oraz czasami blok B_{k+1}) w celu znalezienia elementu którego wartość bezwzględna będzie największa. Celem tego zabiegu jest zminimalizowanie błędu powstającego podczas dzielenia. Kolejną różnicą jest moment wyliczenia bloku $B_k + 1$. Jest on redukowany zaraz przy wykonywaniu obliczeń na dwóch ostatnich kolumnach bloku A_k . Ta zmiana jest wymuszona możliwością złej zamiany wierszy przez co w miejscu gdzie powinny już być same 0 pojawi się nie zerowa wartość. Samo tworzenie macierzy górno trójkątnej czy liczenie wektora x przebiega dokładnie na tej samej zasadzie co w wcześniej wymienionym algorytmie eliminacji Gaussa bez wyboru elementu głównego.

Testy

Czasy oraz błędy względne (jako, że wartość jest równa 1.0 to i bezwzględne) dla wybranych testów z danych testowych pochodzących ze strony internetowej pana prof. Zielińskiego (http://cs.pwr.edu.pl/zielinski/), zakładka Obliczenia Naukowe, lista nr 5.

- 1. Dla macierzy mającej 16 elementów:
  - (a) Eliminacja Gaussa bez wyboru elementu głównego Czas:

real	$0\mathrm{m}\ 0.832\mathrm{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.781 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.044 \text{s}$

Błąd:

 $8.534839501805891e^{-16}$

(b) Eliminacja Gaussa z wyborem elementu głównego Czas:

real	$0 \text{m} \ 1.084 \text{s}$
user	0m 1.020s
sys	$0 \text{m} \ 0.049 \text{s}$

Błąd:

 $1.734723475976807e^{-16}$

- 2. Dla macierzy mającej 10000 elementów:
  - (a) Eliminacja Gaussa bez wyboru elementu głównego Czas:

real	$0 \text{m} \ 1.035 \text{s}$
user	$0 \text{m} \ 0.971 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.056 \text{s}$

Błąd:

 $2.565070378324208e^{-15}$

(b) Eliminacja Gaussa z wyborem elementu głównego Czas:

real	$0\mathrm{m}\ 1.297\mathrm{s}$
user	$0 \text{m} \ 1.215 \text{s}$
SVS	$0 \text{m} \ 0.070 \text{s}$

Błąd:

 $3.9874770152437124e^{-16}$

- 3. Dla macierzy mającej 50000 elementów:
  - (a) Eliminacja Gaussa bez wyboru elementu głównego Czas:

real	$0\mathrm{m}\ 1.523\mathrm{s}$
user	$0 \text{m} \ 1.439 \text{s}$
sys	$0 \text{m} \ 0.073 \text{s}$

Błąd:

 7.269969071188598^{-15}

(b) Eliminacja Gaussa z wyborem elementu głównego

real	$0 \text{m} \ 1.817 \text{s}$
user	0m 1.744s
sys	$0 \text{m} \ 0.079 \text{s}$

Błąd:

$3.9874770152437124e^{-16}$

Warto dodać, że powyższe wyniki są sumą importowania macierzy i wektora oraz wykonywania samego algorytmu jak i eksportowania wyniku do pliku. Aby uzyskać wyniki samego algorytmu można by odjąć odpowiednie wartości ze statystyk powyżej. Jako, że każda z macierzy jest obarczona podobnym błędem wyniki mimo to da się łatwo i w miarę obiektywnie porównywać.